Η ιερότητα και η συμπαντικότητα του χρυσού αριθμού

"Ο ΓΑΡ ΧΡΥΣΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΟΝ ΟΡΟΝ ΔΙΑΛΥΕΙ" ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ

Η ΑΝΩΤΕΡΩ ΦΡΑΣΗ ΦΑΝΕΡΩΝΕΙ ΟΤΙ Ο ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΤΗΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΗΤΑΝ ΑΦΈΝΟΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΑΦΈΤΕΡΟΥ ΒΑΘΥΣ ΓΝΩΣΤΗΣ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΟΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΛΕΟΝ ΝΑ ΕΙΧΕ ΑΝΕΠΤΥΓΜΕΝΟ ΤΟ ΧΑΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΔΙΑΙΣΘΗΣΕΩΣ.

Του Ιπποκράτη Δάκογλου

Ο συντάκτης της άνω ρήσεως είναι ο πρώτος, μετά τον Πυθαγόρα, ο οποίος διαισθάνθηκε την Ιερότητα και την Συμπαντικότητα του χρυσού αριθμού. Επίσης με την άνω φράση του υπέδειξε τον τρόπο της φυσικομαθηματικής αναλύσεως και επεξηγήσεως της συμβολικής περικοπής του κατά Ιωάννη Ευαγγελίου (4ο αιώνα)

«ΕΝ ΑΡΧΗ ΗΝ Ο ΛΟΓΟΣ...»

Ο συντάκτης της ρήσεως, Αγαθάγγελος, χρησιμοποιεί το ρήμα **«διαλύω»** με την έννοια της επί μέρους αναλύσεως στα στοιχεία του ενός κάποιου **«όρου»**, του οποίου η έννοια είναι κατά Αριστοτέλη ο ορισμός ενός σημαντικού στοιχείου προτάσεως τινός π.χ. ενός υποκειμένου, όπως είναι στην περικοπή του Ευαγγελιστή η λέξη **«ΛΟΓΟΣ»**

Άρα ο Αγαθάγγελος μας πληροφορεί με την ρήση του ότι ο δισύλλαβος χρυσούς αριθμός αναλύει, επιλύει και επεξηγεί τη φυσικομαθηματική έννοια της λέξεως **«ΛΟΓΟΣ»** της περικοπής του τέταρτου Ευαγγελίου.

Στην προκειμένη περίπτωση ο δισύλλαβος χρυσούς αριθμός είναι η μαθηματική παράσταση $2\Phi^2$, όπου **Φ = ο χρυσούς αριθμός = 1,618033...**

Η μαθηματική αυτή παράσταση πράγματι, όπως θα αποδειχθεί κατωτέρω, όχι μόνον αναλύει, επιλύει και επεξηγεί τη μαθηματικοφυσική έννοια της λέξεως **«ΛΟΓΟΣ»**, αλλά και πέραν αυτών μας φανερώνει και μας αποκαλύπτει ολόκληρη την Πυθαγόρεια Κοσμολογία που κρύβει μέσα της η Ευαγγελική αυτή Περικοπή των 5 μόνον λέξεων. Διότι:

Κατά πρώτον: Οι έννοιες της λέξεως **«ΛΟΓΟΣ»** και του χρυσού αριθμού από μαθηματικής απόψεως εί-

$2\varphi^2$

Από πλευράς των φυσικών επιστημών ο «ΛΟΓΟΣ» του Ευαγγελίου είναι ένας κάποιος Ήχος, μια παλμική κίνηση με συγκεκριμένη συχνότητα (Hz), η οποία επειδή αφορά τη Δημιουργία του Σύμπαντος, πρέπει να είναι η πιο άριστη, η πιο τελεία και η πιο αρμονική.

ναι ταυτόσημες, καθότι και ο χρυσούς αριθμός είναι και αυτός ένας **ΑΚΡΟΣ ΚΑΙ ΜΕΣΟΣ ΛΟΓΟΣ.**

Από πλευράς φυσικών επιστημών ο **«ΛΟΓΟΣ»** του Ευαγγελίου είναι ένας κάποιος Ήχος, μια παλμική κίνηση με συγκεκριμένη συχνότητα (Hz), η οποία, επειδή αφορά τη Δημιουργία του Σύμπαντος, πρέπει να είναι η πιο άριστη, η πιο τελεία και η πιο αρμονική. Μια τέτοια αρμονική συχνότητα ενέχει μέσα του ο δισύλλαβος χρυσούς αριθμός **$2\Phi^2$** (ο οποίος είναι και ταυτόσημος του **«ΛΟΓΟΥ»**), διότι είναι **$2\Phi^2$X100 = 523,6 – ΠΡΩΤΗ ΑΡΜΟΝΙΚΗ ΤΟΥ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΗΧΟΥ ΝΤΟ.**

Συμπέρασμα αυτών είναι ότι ο **«ΛΟΓΟΣ»** του Ευαγγελίου είναι μουσικά ταυτόσημος με τον δισύλλαβο χρυσούν αριθμόν, διότι έχουν την ίδια μουσική συχνότητα.

Εκτός αυτού ο δισύλλαβος χρυσούς αριθμός **$2\Phi^2$ = 5,236μ.** και κατ΄επέκτασιν ο ταυτόσημός του **«ΛΟΓΟΣ»** είναι στην Πυθαγόρεια Κοσμολογία το Κοσμικό μέτρο, με το οποίο κατασκευάσθηκε το Σύμπαν, περιέχεται δε μέσα σ΄αυτό, το μαθηματικό υπόβαθρο όλων των αρχαίων ελληνικών μονάδων μετρήσεων και οι υποδιαιρέσεις των, δηλαδή:

Κοσμικός πήχυς = $2\Phi^2/10$ = 0,5236μ.
Κοσμικός πους = $1/2\Phi$ = 0,3091 μ.
Κοσμική πιθαμή = $\Phi^2/10$ = 0,2618μ.
Υπερβατικός ΙΙ = $2\Phi^2$ 6/10 = 3,1416μ.

Όλες δε οι αρχαίες αυτές μονάδες μετρήσεως είναι τελείας ακριβείας (ακριβέστερες και από το γαλλικό μέτρο, το οποίο έχει πλειστάκις τροποποιηθεί) διότι σχετίζονται με το μήκος κύματος της παλμώσεως του αρχαίου μουσικού Ήχου **ΥΠΑΤΗ = ΝΤΟ = $2\Phi^2$.**

Τα διάφορα διασωθέντα μεγαλιθικά έργα της αρχαιότητος Ζιγκουράτ, πυραμίδα του Χέοπος, αρχαίοι ελληνικοί ναοί, ο συμβολικός χριστιανικός ναός της πόλεως **ΣΑΡΤΡ** κ.λ.π έχουν κατασκευασθεί με τις άνω κοσμικές μονάδες σε συμβολική ανάμνηση του τρόπου κατασκευής του Σύμπαντος.

Εκ δευτέρου, η ανάλυση του όρου του Ευαγγελικού **«ΛΟΓΟΥ»** επιτυγχάνεται με τη βοήθεια του δισύλλαβου χρυσού αριθμού που είναι ταυτόσημός του, διότι είναι **$2\Phi^2$ = 1 + Φ + Φ^2 = 5,236 = «ΛΟΓΟΣ»**

Από αυτήν την ανάλυση του **«ΛΟΓΟΥ»** προκύπτει ότι ο **«ΛΟΓΟΣ»** του Ευαγγελίου είναι ταυτόσημος με τον Κοσμικό μαθηματικό νόμο **$1+\Phi+\Phi^2$,** ο οποίος κατά τον Πυθαγόρα είναι ο Κοσμικός Νόμος της κατασκευής του Σύμπαντος.

ΤΕΛΙΚΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Η ρήση του λογίου Αγαθαγγέλου όχι μόνο επαληθεύεται, ότι δηλαδή ο δισύλλαβος χρυσούς αριθμός **($2\Phi^2$)** αναλύει και επεξηγεί τον όρον **(ΛΟΓΟ)** της Ευαγγελικής περικοπής του Ιωάννη, αλλά μας αποκαλύπτει και την κοσμολογία του Πυθαγόρα με τους μαθηματικοφυσικούς κοσμικούς νόμους τους και επί πλέον αποδεικνύει αναντίρρητα την ιερότητα και συμπαντικότητα του χρυσού αριθμού.

Από την αρχαιότητα και μέχρι σήμερα πολλοί Έλληνες και ξένοι έχουν μιλήσει για τον χρυσούν αριθμόν **(ΑΚΡΟ και ΜΕΣΟ ΛΟΓΟ)** αλλά για τη συμπαντική συνεισφορά του χρυσού αριθμού μόνο ο **Πυθαγόρας** (6ο αιώνα) έχει εις βάθος ενδιατρίψει συνθέσας το **Πυθαγόρειο Κοσμολογικό** πλάνο της δημιουργίας του Σύμπαντος τουτέστιν το σχέδιο της αρμονίας των ουράνιων σφαιρών μαζί με την κοσμολογία του καθώς και την απορρέουσα εξ αυτού την αντίστοιχη μουσική αρμονία των ουράνιων σφαιρών, άπαντα με τον χρυσούν αριθμόν.

Υπάρχουν όμως και μερικοί νεώτεροι μεγάλης ολκής επιστήμονες, οι οποίοι διαισθάνθηκαν τη μεγάλη αξία που έχει ο χρυσούς αριθμός στη φύση και πέραν του βεβαιωμένου κάλλους, στη δημιουργία, πλην όμως περιορίσθηκαν σε ένα απλό θαυμασμό ή απλό χαρακτηρισμό.

Ο μεγάλος Έλλην μαθηματικός **ΚωνσταντίνοςΚαραθεοδωρής** μιλούσε πάντα με μεγάλο θαυμασμό για τη χρυσή τομή. Ο αστρονόμος **J.Kepler** (1571-1630) στο βιβλίο του **"MYSTERIUM COSMOGRAPHICUM"** χαρακτηρίζει τη χρυσή τομή ως "ιερά τομή".

Ο **Albert Einstein** (1879 – 1955) βλέποντας το μυστήριο της υπάρξεως του χρυσού αριθμού, από τη Βοτανική μέχρι τους γαλαξίες, αναφώνησε: **"is as good as dead, a snuffed-out candle",** δηλαδή όποιος δεν καταλαβαίνει το συναίσθημα του μυστηρίου είναι ένας νεκρός, ένα σβησμένο κερί".